

‘NEDEN DÜNYA İŞGALCİ İSRAİL’İ TOLERE ETMEK ZORUNDA?’

HALİT KADUMİ (Hamas’ın İran temsilcisi) ile Söyleşi

<https://www.gazeteduvar.com.tr/hamas-gazete-duvara-konustu-sectigimiz-yolu-tercih-etme-sansimiz-yoktu-makale-1646040>

Kavel ALPARSLAN, 07 Kasım Salı 2023

Hamas, Gazete Duvar’a konuştu: Seçtiğimiz yolu tercih etme şansımız yoktu

Aksa Tufanı neden 7 Ekim’de başladı? Hamas’ın mevcut koşullarda iyimser ve kötümser senaryoları neler? Esir değişimi ve kuşatmanın kalkması Hamas için yeterli olacak mı? İşte tüm bunları Hamas’ın İran temsilcisi Halit Kadumi ile konuştuk.

Gazze’nin sınır ötesinde başlayan Aksa Tufanı Operasyonu, Filistinli örgütlerin kaçırdığı yüzlerce İsraili rehine ile birlikte dünya çapında büyük ses getirdi. 7 Ekim’den bu yana İsrail’in Gazze’ye yönelik ölçsüz saldırısı devam ediyor.

İsrail işgali altındaki bölgelerde şiddetin ulaştığı boyutsa geçen zamanın aksine henüz düşüşe geçmiş değil. Başta Hamas olmak üzere pek çok Filistinli örgütü de içinde barındıran cephe, son olarak İsrail’in kara harekâtına karşı direnişini sürdürüyor.

Tabii hâlâ merak edilen pek çok soru var. Bunların büyük bir bölümü Hamas üzerinde yoğunlaşıyor: Aksa Tufanı neden 7 Ekim’de başladı? Hamas’ın mevcut koşullarda iyimser ve kötümser senaryoları neler? Esir değişimi ve kuşatmanın kalkması Hamas için yeterli olacak mı? İşte tüm bunları Hamas’ın İran temsilcisi Halit Kadumi ile konuştuk.

Hamas’ın İran temsilcisi Halit Kadumi

‘NEDEN DÜNYA İŞGALCI İSRAİL’İ TOLERE ETMEK ZORUNDA?’

Aksa Tufanı operasyonunun başladığı tarihin üzerinden neredeyse bir ay geçti. Bugünden baktığımız zaman bu operasyonun neden başladığını söyleyebiliyoruz. Neden 7 Ekim tercih edildi? Gazze’de abluka altında sıkışmışlığın bir tezahürü olarak yorumlayabilir miyiz?

Bismillahirrahmanirrahim. Öncelikle beni konuk ettiğiniz için çok teşekkür ederim. Aslında bakarsanız 7 Ekim, Filistin halkına dayatılan bir şeydi. Bunun nedeni 75 yılı aşkın bir süredir uluslararası kamuoyundan adalet eli uzatılmasını bekliyor oluşumuz. İsrail’in aralıksız devam eden vahşetinin, savaş suçlarını durdurmasını bekliyoruz. Bugün ne oluyor? İsrail’in kitlesel katliamında masum çocuklar, aileler öldürülüyor. Bu durum on yıllardır devam ediyordu ve maalesef kimse “Burada bir işgalci güç var” diye anlamaya çalışmıyor. Uluslararası hukuka ya da Birleşmiş Milletler’e göre bile işgalci bir güç. İsrail’in işgalci olduğunu ben değil onlar söylüyor...

O zaman uluslararası kamuoyu neden bugüne kadar II. Dünya Savaşı’ndan arta kalan tek kolonyal gücü tolere etmek zorunda? Hiçbir hesap vermeden, hiçbir cezalandırma ile karşılaşmadan neden tolere ediliyor? El Aksa Camii, yerleşimcilerce talan edildi. Hani şu ‘sivil’ olarak gösterilen yerleşimciler. Bizim sivillerimizi, sokaktaki insanlarımızı öldürenler işte bunlar: Batı Şeria’da tarlalarını yakıyorlar. Şimdi bile 7 Ekim’den bu yana Batı Şeria’da 200’e yakın Filistinli sivil şehidimiz oldu. Şehitlerimizin büyük bir bölümü sözüm ona ‘sivil’ denilen İsraililerce öldürüldü. Düzenli olarak El Aksa Camii istila edildi. Hıristiyanların da kutsal mabetlerine saldırdılar: Kudüs’teki kiliseler baskına uğradı. Üstelik, Netanyahu hükümetinin sözde Ulusal Güvenlik Bakanı Itamar Gvir gibi İsrail’in baş siyasi unsurlarınca bile yönetildi(1). Bu adam pek çok defa açık bir şekilde Filistinlilerin yaşam hakkı olmadığını dile getirdi, El Aksa Camii’ne kendi şahsi tabancasıyla girdi, Kudüs kiliselerindeki papazlara tükürdü(2). Filistinlilere bu topraklarda hiçbir yer olmadığını hep ısrarla söyledi. Yerleşimcilerle birlikte El Aksa Camii’ne girdiğinde onlara önderlik ediyordu. Bunu tabii ki polis ve İsrail ordusu tarafından sunulan güvenlik çemberi içerisinde yapıyordu. Sonra ibadet edenlerin ellerine kelepçe vurdular, aralarında kadınlar ve hatta küçük kız çocukları vardı. Onların da başörtülerini zorla çıkarttılar ve vahşice cezaevine itildiler. Hepsi kameraların gözü önünde oldu, bunlar öyle uydurma hikayeler değil. Uluslararası kamuoyu yaşananlara tanıklık etti. Dünya âlem bugün İsrail’in işlediği suçlara karşı sokakta.

‘TUTSAKLARIN ARASINDA ÖLÜ BEDENLER VAR’

Bir de Gazze’deki devamlı kuşatmadan bahsetmek gerekiyor. Bizim halkımız, bizim çocuklarımız kuşatma yüzünden 7 Ekim’den önce de orada, evlerinde ölüyordu. İlaç yokluğu yüzünden, içilebilir suyun, elektriğin olmayışı yüzünden, uluslararası kamuoyuna ulaşmanın imkansızlığı yüzünden. Biliyor musunuz, Gazze’deki Türk kanser hastanesi yeterli ilacın bulunmadığını bas bas bağıyordu. İsrail’in ilaç tedarikini engellediğini ve hastaların düzgün bir tedavi için dışarıya taşınmasına müsaade etmediğini haykırıyordu. Çünkü biliyorsunuz, Gazze’deki tıbbi altyapı hastaların tedavisini kapsamlı bir şekilde sürdürmeye uygun değil.

Ayrıca tutsaklar konusu çok önemli. 7 bini aşkın tutsağımız var. Aralarında 12 yaşından küçük çocuklar var. Aralarında onlarca yıl cezaya çarptırılmış kız çocukları var. Aralarında dosyası idari gözetim altında 2 bin tutuklu var. (İdari gözetimin anlamı şu: Senin neden İsraililer tarafından tutuklanmış olduğunu bilememen. Üstelik bu durum her 6 ayda bir yenileniyor ve böylece yıllarca sürüyor). Aralarında Nael Bargouti var, kendisi 42 yıldan fazla süredir hapisanede. Tam 42 yıldır! Aralarında 360 yıl hapis cezasına çarptırılmış tutsaklarımız var.

Hatta biliyor musunuz aralarında ölü bedenlerimiz var! İsrail cezaevlerinin içerisinde! Tutsakların ölü bedenlerini ailelerine teslim etmiyorlar, çünkü onlara göre yatmaları gereken cezayı ölmüş de olsalar henüz tamamlamadılar! Bunu yapan tek hükümet bu!

‘ÖNÜMÜZDE BİRİ ZAYIF İKİ YOL VAR’

Tam da bu konuya dair ben de bir şey sormak istiyordum. Geçmişte Filistinli direnişçiler, insan kaçırma eylemlerinin ardından pek çok tutsağın serbest bırakılmasını sağlamıştı. Sizde İsrail, tutsak politikasını şekillendirirken adımlarını ‘günü gelince esir takasında kullanılma’ opsiyonunu hesaba katarak mı atıyor?

O zaman ölü bedenlerle nasıl bir işleri var? Daha öncesinde biz İsraili esir almıyorduk. Aslında mesele tam tersine, neden biz İsraili esirleri tutukladık? Kendi tutsaklarımızı çıkartabilmek üzere İsrail hükümetiyle esir takası yapabilmek için. Onlarca yıldır tutsak olup yüzlerce yıl cezalara çarptırılanları çıkartmamız gerekiyor. Yüzlerce yıl! Düşünebiliyor musunuz? Tutukluların cenazelerinin bile ailelerine verilmemesinden bahsediyoruz. Ben böylesi bir yöntemi dünyanın başka bir hükümetinde görmedim. Kolonyal çağın en kötü günlerine kadar, cenazelerin ‘hüküm giymesine’ dair ben bir şey duymadım. Cenazeleri mezarlık gibi bir yere gömüyorlar, adına da ‘rakamlar mezarlığı’ diyorlar. Mezarlara kişilerin isimlerini bile

vermiyorlar, sadece numara veriyorlar. Ya da hapisane içerisindeki soğuk odalarda tutuyorlar, ailelerin cenazeyi görmesi bile mümkün olmuyor.

Tüm bu çekilen acılar, yapılan zulümler bir araya geldi ve siyasi senaryoya eklendi. Netanyahu'nun aşırılıkçı hükümeti, ABD idaresi tarafından bile tolere edilmiyordu. Biden'ın kendisi bile Netanyahu'yu Beyaz Saray'da ağırlamaya hazır değildi. Çünkü halihazırdaki aşırılıkçı hükümet çok ürkütücü. İsrail mahkemelerinde Gvir hakkında İsrail hükümeti tarafından ileri sürülen yüzlerce iddia var. Nedeni ise Filistinlilere karşı şiddet içeren tavrı. Sadece düşünün: Partisi, İsrail hukukunca bir 'terörist parti' olmakla suçlandı. Çünkü İsrail Başbakanına suikast düzenlemekle suçlandı. Şimdi ise böylesi bir hükümetle yüzleşmek zorundayız. Oysa bir anda Netanyahu'nun Vaşington'da VIP konuk olduğunu gördük. Filistin meselesini tasfiye etmek istediğini, Filistin halkının meşru her hakkının unutulması gerektiğini söylediğini işittik. Hal böyle olunca biz de 'canımıza yetti' mesajımızı uluslararası kamuoyuna iletebilmek adına, Aksa Tufanı'nı başlattık. Bizim meşru haklarımıza kavuşmak adına belirlediğimiz iki yol var. Birincisi uluslararası kamuoyu gelir ve bu işgali bitirmesi için İsrail'e yeterli diplomatik-siyasi baskı uygular -ki bu iyi ihtimal, kan dökmeye gerek yok. Biz de çocuklarımızı seviyoruz ve İsrail bombardımanı altında, İsrail ordusunca kıyılmalarını istemiyoruz.

Ama görünüşe göre bu ihtimal bizim halkımıza adalet getirmedi başarısız olup zayıf düşmüş durumda. Haliyle önümüzde zorunlu rota olarak diğer ihtimal beliriyor: Uluslararası hukukun vazgeçilmez bir şekilde güvence altına aldığı, 'İşgal altında yaşayan insanların askeri de dahil olmak üzere tüm araçlarla kendilerini savunma hakkı'. Bunu ben söylemiyorum, uluslararası hukuk söylüyor.

'BAŞKA BİR ROTA SEÇME HAKKI VERMEDİLER'

Böylece 7 Ekim'den sonra yaşananlardan bahsedebiliriz. Filistinlilerin karşılaştığı saldırıların geçtiğimiz haftalarda artık akıl almaz derecede korkunç bir boyuta ulaştığını görüyoruz. Az önce bahsettiğiniz ikinci ihtimalin beklentilerinden bahsetmek gerekirse eğer İsrail'in bu denli agresif bir yanıt vermiş olması hakkında neler söyleyebiliriz? 7 Ekim'den sonra Filistinlilere yönelik saldırıların bu denli yoğunlaşabileceğini tahmin ediyor muydunuz?

İlk soruda da konuştuğumuz üzere maalesef yaşananlar İsraililer için yeni bir şey değil. Sadece her seferinde şiddetin dozunu daha da arttırıyorlar. Ve yine söylediğim gibi bizim rota seçimimiz zorunlu. Bu rotayı kendi tercihimiz doğrultusunda seçmedik. Bize başka bir seçenek

hakkı vermediler. Çünkü biliyorsunuz, Dünyanın bütün halkları; Fransızlar, Latin Amerikalılar, Hindistanlılar... özgürlük için nice kurban vererek mücadele ettiler. Kolonyalistlere karşı bağımsızlığa ulaşabilme uğrunda şehitlerini sundular, kanlarını sundular. Yani bu son derece makul bir şey.

Fakat diğer taraftan, evet, haklısınız: İsrail rejimince işlenen bu suçlar dünyadaki herkes için inanılmaz ve öngörülemez bir gaddarlık seviyesine ulaşıyor. Ve asıl çılgınca olan ABD'nin yeşil ışığı altında bu suçların işlenebiliyor oluşu. Blinken ne zaman Tel Aviv'e gelse, yeni bir katliam yaşanıyor. İlk geldiğinde Al-Ahli Ma'madani Hastanesi'nde katliam yaşandı. Geçtiğimiz günlerde Tel Aviv'e geldiğinde ise 3 ayrı katliam yaşandı: Cebeliye Mülteci Kampında, Endonezya Hastanesi'nde ve diğeri Şifa Hastanesi'nin kapısında yaşandı ki gerçekten çok gaddar bir katliamdı. Eminim hepimiz, masum insanlarımıza yönelik yapılan bu barbarca saldırıya dair görüntüleri izlemiştinizdir. Anlayacağımız biz içinde bulunduğumuz yola kaçınamadığımız bir rotayla geldik.

'HER ÖZGÜR HALK KADAR ÖZGÜR OLMA HAKKIMIZ VAR'

Bundan sonrasına dair neler söyleyebilirsiniz? Sizin açınızdan mevcut durumun ilerleyebileceği en iyimser senaryo nedir? Ve tabii bu senaryonun gerçekleşmemesi durumunda en karamsar senaryo nasıl öngörülebilir?

Bir şeye ulaşabilmek için silahı uzak bir yerde düşünüyoruz. Siz de bana hak vereceksinizdir diye düşünüyorum ki halkımızın acı çektiği 7 Ekim'den önceki koşullara geri dönmeye müsaade edemeyiz. Aksi takdirde böylesi bir mücadelenin, böylesi bir fedakarlığın bir anlamı olmaz.

Bu yüzden tekrar belirtmekte fayda var: Eğer uluslararası kamuoyu tüm bunları bitirmek istiyorsa, buraya gelip işgale çözüm bulması gerekiyor. Biz yaşamı seviyoruz. Biz de bu hayatı dünyadaki tüm diğer barışçıl halklar gibi huzur içinde yaşamak istiyoruz. Biz de dünyadaki tüm diğer özgür halklar kadar özgürlük istiyoruz. Çok basit bir mesele, bir an için düşünün: Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda 120 ülke Gazze'ye insani ve tıbbi yardımın ulaşabilmesi için Refah Sınır Kapısı'nın açılmasından yana oy kullandı. O andan itibaren İsrail ordusunca belirtilen düzenlemeler çerçevesinde Refah Kapısı açık. Sonra ne oldu? 7 Ekim'den bu yana sadece 120 kamyonu izin verdiler. Bunca yıllık kuşatmanın ardından Gazze'de normal koşullarda bile halkın minimum 500 kamyonluk geçiş ihtiyacı oluyor. Günlük diyorum! Şimdi neredeyse bir ay olmuş, sadece 120 kamyon girmiş. Üstelik yaşadığımız bu anormal durumda! Binlerce kamyon, Refah Kapısı'nın gerisinde o canı İsrail ordusunun iznini bekliyor.

Sizler Türkiye'den bizim halkımıza destek gönderdiniz. Mısırlılar, İranlılar... Hepsi gönderdi. Özgür dünyadan Filistin'deki halkla dayanışma göstermek isteyen herkes gönderdi. Ama maalesef ikiyüzlü uluslararası kamuoyu yüzünden sıkışmış durumdalar. İsrail üzerinde kapının daimî açıklığını sağlayacak yeterli diplomatik baskı uygulama gücüne sahip değiller. Esir değişimi, kuşatmanın kaldırılması... tüm bunlar makul talepler. Masaya koyulan bir 'şart' değil; barış için mecburi önkoşullar. Söylemeye çalıştığım şey bu: Kimse 'şartlarınız ne' diye sormasın. Şunu hiç unutmamalı ki; Gazze denilen açık bir hapisanede yaşayan bu halkın, dünyadaki her özgür halk kadar özgür yaşama hakkı var! İşte bu kadar basit!

‘İLİŞKİLERİ SONLANDIRMAK ASGARİ TUTUM OLMALI’

Son olarak bölgedeki diğer ülkelerin tutumu hakkında konuşmak istiyorum. Filistin'i destekleyici yönde açıklama yapan pek çok bölge ülkesi vardı. Ancak her birinin meseleye yaklaşımı bir bütünlük sunmuyor: Kimileri hâlâ İsrail ile diplomatik ya da ekonomik ilişkilerini sürdürüyor. Sizin bölge ülkelerinden beklentileriniz nedir?

İsrail ile ilişkileri sonlandırmak, asgari tutum olmalı: Örneğin Türkiye'nin, Ürdün'ün yaptığı gibi elçilerini geri çağırarak... Yani bakın mesela Latin Amerika'ya, ne Müslüman ne de Arap bir ülke var orada: Siyonistlerce halkımıza karşı işlenen suçları protesto etmek için Bolivya, İsrail ile olan ilişkilerini kesiverdi. Kolombiya hakeza. Latin Amerika'nın itibarlı ülkelerinden bahsediyoruz.

İkinci konu ise petrol. İsrail günlük 300 bin varil petrol ithal etmenin tadını çıkarıyor. İsrail'in ürettiği enerji kaynağının yüzde 60'a varan kısmını böylece omuzlamış oluyorlar. Bu petrolün büyük bir kısmı Orta Asya'dan Afrika ülkelerine pek çok ülkeden geliyor. Bu gülünç eylem sona ermeli. Protesto etmek için en azından askıya alınmalı. İsrail o zaman biter. Bu baskı kesinlikle gereklidir.

Ayrıca Refah Sınır Kapısı'nın da açılmasını beklemeliyiz. Uluslararası hukuka göre savaş hâlinde sınır kapıları açık olmalıdır. Kaçmak için değil. Mülteciliği dayatmak için değil. Hayır! İnsani yardımın girebilmesi için. Tüm kapıları da açsanız bizim insanımız kapı dışarısında ailelerine kavuşmak üzere Gazze'ye girmek için bekliyor. Kaçmak için değil. Dışarıda, ailesiyle içeride kavuşacağı anı bekleyen pek çok kişi var. Yani Refah Kapısı'nın hiçbir şart olmadan açılması gerekiyor.

Sonra insani ateşkesle birlikte saldırı durdurulmalı. Amerika'nın dramasını durdurmak gerekiyor. Blinken, Vaşington'da basın toplantısında konuşurken “İsraillerden insani destek ve

ateşkes istemeye gidiyoruz” diyor. Ama sonra Tel Aviv’e geldiği zaman, Filistinlilerin kanıyla verilen bir resepsiyonla karşılaşıyor. Bu çok pis ve ucuz bir dramadır. Filistin'deki masum çocuklarımıza ve sivillere karşı yapılan bu savaşta, Amerikalılar, ikiyüzlülük ve aldatmaca ile üstü kapalı olarak dahildirler.

NOTLAR:

(1) Bu yılın Temmuz ayında İsrail'in faşist Ulusal Güvenlik Bakanı Itamar Ben-Gvir ve yüzlerce fanatik Yahudi yerleşimci, işgal altındaki Doğu Kudüs'te bulunan Mescid-i Aksa'ya İsrail polisi denetiminde baskın gerçekleştirdi. Ben-Gvir, sosyal medya hesabından paylaştığı görüntüde, "Bu İsrail halkı için geri gelmemiz ve egemenliğimizi göstermemiz gereken en önemli mekân" ifadesini kullandı.

(2) 7 Ekim'den kısa bir süre önce Kudüs'te dini bir seremoni sırasında Hıristiyanlara tükürülmesi tartışma yaratmıştı. Ben-Gvir ise 'Hıristiyanlara tükürmenin suç içeren bir unsur olmadığını, cezai bir işlem gerektirmediğini' dile getirdi.

Kavel Alpaslan Kimdir?

1995'te İzmir'de doğdu. İzmir Saint Joseph Fransız Lisesi'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü'nde eğitim gördü. Gazeteciliğe 2014 yılında Agos'ta başladı. Gelecek/Umut Gazetesi'nde çalıştı. 1+1 Express Dergisi'nde yazıyor. 2016 yılından bu yana Gazete Duvar'da yazı ve haberleri yayınlanıyor. "Aynı Öfkenin Çocukları: Dünyadan Devrimci Portreleri" kitabı 2023 yılında Sel Yayıncılık tarafından yayınlanmıştır.